

Umenie zachovať si správny vzťah k Bohu

Stojíme na prahu pôstnej doby, v ktorej sa snažíme prežiť štyridsať dní s Kristom na púšti. V spojení s jeho vykupiteľskou obetou, modlitbou a pôstom máme príležitosť k pokusu o ďalšiu vnútornú duchovnú obnovu. Vonkajším znamením tejto snahy je znak kríža z popola, ktorým sa dáme poznačiť na Popolcovú stredú. Vtedy sa nám pripomenie nielen odsudzujúci Boží výrok nad Adamom: „Pamätaj, že si prach a na prach sa obrátiš“, ale sa nám aj ponúkne znamenie našej záchrany. Čiže nie len popol, ale aj Kríž požehnania. Popol môže poslúžiť aj ako podporný prostriedok pre rast, z ktorého vzniká nový život.

Náš vnútorný pohľad má byť v tejto milostivej dobe viac upretý na trpiaceho Krista a máme naprávať a urovnať náš narušený vzťah k nemu. Nakoľko vôbec berieme naše priateľstvo s Ježišom vážne. Porovnajme si to so vzťahom u dvoch mladých zamilovaných ľudí – milencov! Je možné si dovoliť nedodržať čas stretnutia? Je možné ústami vyznávať lásku a popritom myslieť na inú osobu? Ako nás to uráža, keď ten, na ktorom nám záleží, rozpráva o prednostiach iného alebo inej! Aj napriek tomu, že náš vzťah vydrží, ako je nám to známe z manželského spoluzitia, predsa však môže dôjsť k tomu, k čomu je ľudská prirodzenosť nebezpečne naklonená. A to k zovšedneniu, rutine alebo stereotypu. To sú potom koľaje, kde sa len veľmi ťažko prehadzuje výhybka.

Toto je prirovnanie len na tej ľudskej rovine. A tak ako zovšednie mužovi žena a žene muž, tak môže zovšednieť veriacemu človeku aj Boh!

Ale medzi týmito dvoma rovinami je predsa len ešte veľký rozdiel. Zatiaľ čo my ľudia na porušenie vzťahu lásky reagujeme žiarlivosťou, výlevmi citov

zlosti či sebaľútosťou, Boh je oveľa veľkorysejší.

Hovorím Bohu: „Pane Ježišu, veď ja to s tebou myslím vážne, mám ťa rád, ale musím byť najprv dobre najedený. Vieš, ale ja mám ešte rád peniaze a majetok“. Aj napriek tomu ma Boh miluje. Keď sa mi darí, som na seba hrdý. A on? Aj tak má ma rád. „Ježišu, vieš, musím tiež viac dbať na svoje spoločenské postavenie.“ A čo on na to? Aj napriek tomu má ma rád!

Vyzývame Ježiša k pestovaniu vzťahu, ale naše pozvanie často zosmiešňuje samotného Boha. A keď sa predsa len snažíme občas tento stav vylepšiť a ustáliť, zasa je tu to nebezpečenstvo zovšednenia a vjazd do tých istých vyjazdených koľají.

A práve preto je tu pôstna doba nato, aby sme tento nános všednosti odstránili, aby sme si uvedomili, že ide predsa o môj osobný vzťah k Bohu. Obchodovanie a uprednostňovanie seba, to nie je láska. Ak chceme dokázať, že nám skutočne záleží na priateľstve s Bohom, potom si budeme musieť i odoprieť aj nejakú tu dovolenú vec, ktorá bude mať i pre môjho blízkeho kladný význam. Keď som sa raz opýtal jedného dievčaťa: „Aké si si dala pôstne sebazaprenie?“ Tak mi povedala: „Nebudem pozerat' televízor.“ Hovorím jej: „Prečo to robíš?“ A ona: „Pre priateľstvo s Pánom Ježišom.“ Až sa mi zatajil dych, z motívu tohto predsavzatia. Bezpochyby to bolo správne odstraňovanie všednosti zo vzťahu.

Rozhodnime sa teda už teraz, skôr ako budeme poznačení popolom pomínuteľnosti, pre náš osobný pôstny záväzok, ktorý nám bude štyridsať dní pripomínať: „Bože, ja to s tebou predsa len myslím vážne.“ Ale pritom nikdy nezabúdajme, že jednáme s večným Bohom.

Alfonz Vladimír Sabo, farár

R. : Blažený človek, čo v Pána skladá dôveru.

1. *Blažený človek, čo nekráča podľa rady bezbožných + a nechodí cestou hriešnikov, ani nevysedáva v kruhu rúhačov,*
2. *ale v zákone Pánovom má záľubu a o jeho zákone rozjíma dňom i nocou.*
- R
3. *Je ako strom zasadený pri vode, čo prináša ovocie v pravý čas,*
4. *a jeho lístie nikdy nevädne; darí sa mu všetko, čo podniká.*
- R.
5. *No nie tak bezbožní, veru nie; tí sú ako plevy čo vietor ženie pred sebou.*
6. *Nad cestou spravodlivých bedlí Pán, ale cesta bezbožných vedie do záhuby.*
- R.

Blahoslavení? Lebo...!

Hrať sa o slovíčka väčšinou znamená nepochopiť podstatu textu. Tá je však niekedy skrytá práve v zdanlivo nenápadných slovíčkach. Osem blahoslavenstiev, jadro evanjelia tohto týždňa, sú všeobecne považované za magnu chartu, za súhrn celého evanjelia - radostnej zvesti. Hovoria o veciach, ktoré vôbec nie sú radostné: o chudobe, hlade, plači, nenávisti... Bolo by možné i osožné rozobrať každé slovíčko. Napríklad chudobu, ktorá v pôvodnom texte vôbec neznamená základné minimum, s ktorým sa skromný človek dokáže uspokojiť, ale nedostatok aj toho najnutnejšieho, bez čoho vôbec nemožno žiť. A človek prirodzene nemôže netúžiť po tom najnutnejšom pokrme a nápoji, po základnom oblečení. Kľúč všetkých ôsmich blahoslavenstiev sa skrýva v osemkrát opakovanom „lebo“. Nie samotná chudoba, hlad a cudzia nepriazeň robia kresťanov šťastnými. Činí tak cieľ, pre ktorý tieto neuhny znášajú.

Tu mi ako ilustrácia prichádza na myseľ osobná spomienka. Keď sme ako mladí vojaci počas sobotného upratovania porobili tie najšpinavšie práce, počas nástupu na obed - na ktorý sme sa tak tešili -, ktosi zahľásil: „A ešte obrubníky!“ Znamenalo to nosiť ťažké betónové obrubníky z jedného konca kasární na druhý. Prehltli sme horkú slinu a nosili ťažké obrubníky. Horšie bolo, keď sa o týždeň zopakovala tá istá scéna. Len sme ich nosili z dolného konca kasární na horný. A o týždeň zas naopak... A pol roka dokola. Teda nie potreba, ale kohosi svojvôľa. Každý, kto bol na vojne, si vie predstaviť to hromženie a kľatbie. Uprostred tohto preklínania mi skrsla spásonosná myšlienka: každé nesenie obrubníka obetujem za niekoho z mojich blízkych. Bol to koperníkovský objav. Obrubníky boli naďalej rovnako ťažké, rozkaz naďalej rovnako primitívny, námaha rovnako nezmyselná. Zmenilo sa len moje „prečo“ a tým sa zmenilo takmer všetko.

Blahoslavenstvá, či ich je osem, teda prekypujúca plnosť, alebo sedemdesiatšedem, teda veľmi veľa, sú postavené práve na slovíčku „lebo“, na dôvode. Ani rozvoj medicíny, ani sociálne zabezpečenie, ani profesionálna a osobná úspešnosť neodstránili zo života človeka utrpenie a bolesť. Trpia ňou mladí i starí, chudobní i bohatí. Ani Ježiš a jeho blahozvest' ju neodstránili. Dali jej zmysel. Funguje len vo viere. Pre neveriaceho sú blahoslavenstvá únikom do absurdity. A či jednotlivým okamihom tento zmysel dáme, to je ponechané na našu slobodu. Stáročiami odskúšaná náboženská prax hovorí o „vzbudzovaní si dobrého úmyslu“. Práve ním to množstvo každodenných drobných utrpení a absurdít nadobudne alebo nenadobudne nadprirodzenú hodnotu, premení sa alebo nepremení na zdroj šťastia. Z prázdnoty a neriešiteľnosti mnohých každodenných situácií nenájdeme nijaký únik. Niet nad to vrátiť sa k osvedčenej praxi. Cestou do školy, do práce, do ťažkej rodinnej atmosféry si povedať: „Bože, obetujem to za...“ Niekoľko sekúnd, a nezmyselnosť bolesti nadobúda zmysel a znáša sa úplne inak...!

Marián Gavenda

Učme sa spoločne správne modliť a spievať

Pôstna antifóna

1. Zdravas Kráľovná nebeská, - Zdravas, Pani ty anjelská - koreň Jessov, nebies brána **Ty si svetu svetlo dala** -

2. Plesaj Panna najslávnejšia - ty zo všetkých najjasnejšia - milostivá Panna čistá - pros vždy za nás Syna Krista.

Kňaz: Urob nás hodným chváliť Ťa, - presvätá Panna.

Ľud: Daj mi silu proti **tvojim nepriateľom.**

Oznamy

ODPUSTKY

• Kto koná pobožnosť krížovej cesty pred riadne ustanovenými zastaveniami, môže získať za obvyklých podmienok úplné odpustky. Vyžaduje sa, aby sa pohyboval od jedného zastavenie k druhému a rozjímal o umučení a smrti Pána Ježiša. Ak sa koná pobožnosť verejne, stačí, ak sa pohybuje ten, čo vedie pobožnosť.

Tí, čo sa pre vážnu prekážku nemôžu zúčastniť na krížovej ceste, môžu získať tie isté odpustky, a to čítaním a rozjímaním o umučení a smrti nášho Pána Ježiša aspoň nejaký čas, napríklad štvrt' hodiny.

• Veriaci, ktorý sa v piatok v Pôstnom období, pomodlí po prijímaní pred obrazom Ježiša Krista Ukrižovaného, modlitbu „Dobry a prelaskavy Ježišu“, môže získať za obvyklých podmienok úplné odpustky.

• V utorok 16. februára 2010 od 15,00 do 17,00 h. sa uskutoční fašiangová adorácia.

• Dňa 17. februára 2010 je Popolcová streda. V tento deň je prísny pôst. V tento deň sa pôst a zdržiavanie sa mäsitého pokrmu nemôže nahradiť za iné skutky pokánia, ako je to prípustné počas roka.

Pôst, tzn. len raz sa do sýta najesť - zaväzuje všetkých od 18 do 60 rokov života.

Zdržiavanie sa mäsa je záväzný pre všetkých od 14 rokov nahor.

• V piatok 19. februára 2010 o 16,30 h. sa budeme modliť Krížovú cestu.

• Na budúcu nedeľu 21. februára 2010 bude celoslovenská zbierka na charitu

• V nedeľu o 14,30 h. sa budeme modliť Krížovú cestu.

Sväté omše v 6.týždni cezročného obdobia (C)

15.II. pondelok

17.00 Za + Alexandra

16.II. utorok

17.00 Za + Teofila Jurčoviča a rodičov

Končí sa prvá časť cezročného obdobia

17.II. streda - Popolcová streda

17.00 Za + z rodiny Šramkovej

18.II. štvrtok

17.00 Za + z rodiny Kolátovej

19.II. piatok

17.00 Za + Magdalénu Parajkovú (1. výročie)

20.II. sobota

8.00 Za + Alojza Hajka a rodičov

Upratovanie kostola č.d. 421 – 456

21.II. 1. Pôstna nedeľa (C)

8.00 Za + Michala a Teréziu Hábelových a dcéru Máriu

Lektori: Vráblová, Blahová

9.15 Za farníkov

Lektori: Polanská, Kosnáčov

Anjel Pokoja

Všetci túžime po pokoji. No len čo máme čas odpočinúť si, cítíme, že pokoj vôbec automaticky neprichádza. Práve naopak - vonkajší pokoj nás robí vnútorne nepokojnými. Zrazu sa vynárajú mnohé myšlienky, ktoré inak potláčame. Spomenieme si na kolegyňu z práce, ktorá nás urazila. V našich predstavách sa vynorí šéf ako človek, ktorý nás chce ustavične ponižovať. Náhle v nás vypláva na povrch celé to sklamanie zo života, ktorý sme neprežili. Náš vnútorný pokoj nahlodávajú pocity viny. Húta sa jednoducho sa nevieme oslobodiť od našich myšlienok. Pokoj nenachádzame.

Potrebuje anjela pokoja, ktorý nás nechá oddýchnuť si. Dáva nám pocit, že nemusíme práve teraz riešiť problémy. Stojí pri nás, keď sa vnútorne ničíme pocitmi viny. Hovorí nám: „Je to dobré tak, ako to je. Stojím pri tebe. Napriek všetkým tvojim chybám som predsa tvojím anjelom. Neopustím ťa.“ Anjel pokoja nás utešuje, keď nás prepadne sklamanie nad premárneným životom. Vyzýva nás, aby sme všetko nechali tak, ako to je. Pod jeho krídlami môžeme nájsť pokoj. Tam nás už neprenasleduje tieň, pred ktorým sme tak nepokojne utiekli. Anjel zakrýva naše tieň tieňom svojich krídel. Aj náš tieň tam smie byť. Neoplatí sa pred ním utekať.

Pokoj bol pre Grékov posvätný. Hovorili o anapausis, o prerušení dňa, o pokoji a mieste odpočinku. Prestávka preruší hektiku práce, aby sme si mohli oddýchnuť a nabrať nové sily. Pokoj však pre Grékov nie je iba čistým ničnerobením, ale ľahká a tvorivá činnosť. Latinčinári velebili pokoj ako odpočinok (= otium). Pokoj nie je len prerušenie života, nie je to len prestávka, ale aj vlastná kvalita života, kvalita odpočinku, absolútne schválenie bytia. V odpočinku vychutnávam život, vnímam, čo sa okolo mňa deje. Teším sa z prírody, z umenia, zo seba samého a zo spoločnosti. V odpočinku som celkom pri sebe, prežívam všetko zo svojho vnútra.

Anjel pokoja ťa nechce doviest iba na miesta odpočinku, aby si prerušil svoj život. Omnoho viac by ti chcel darovať vnútorný pokoj, aby si všetko preživil zo svojho vnútra. Keď si doma vo svojom vnútri a keď tam odpočívaš, môžeš urobiť veľa vecí, a pritom sa nemusíš naháňať. Nemecké slovo hetzen (naháňať, hecovať) pochádza zo slova hassen (nenávidieť). Kto sa ustavične naháňa či „hecuje“, nenávidí sám seba. Anjel pokoja ťa chce ochrániť pred nenávisťou voči sebe. Pokoj nájdeš len vtedy, keď sa budeš mať rád, keď budeš súhlasiť sám so sebou, s takým, aký si teraz. Umenie žiť spočíva v schopnosti zachovať vo všetkom tom zmätku a hurhaji vnútorný pokoj a v schopnosti nestratiť svoje vlastné vnútro ako upokojujúci pól. List Hebrejom hovorí, že sme sme vstúpili do Božieho pokoja. To je cieľ nášho života. A už teraz, uprostred nepokojnej a búrlivej cesty životom, sme upevnili kotvu našej duše v Božom pokoji. Kotva našej duše nám zaobstaráva pokoj, aj keď všetko okolo nás stojí hore nohami.

Želám ti, aby anjel pokoja stál vždy pri tebe, aby ťa nechal oddýchnuť si, keď znova upadneš do náhlenia všedného dňa. No aj ty sám si musíš v rýchlom behu dňa dopriať odpočinok. Len tak ťa anjel môže doviest k vnútornému pokoji. Keď sa naháňaš až tak, že prehliadneš vedľa seba anjela pokoja, potom nemá žiadnu šancu. Tvoja duša nájde pokoj, keď budeš dobre zaobchádzať sám so sebou, keď sa prestaneš odsudzovať, keď sa na seba a na svoju rozjatrenú dušu budeš dívať dobrotivým a láskavým okom. A potrebuješ odvahu, aby si zostúpil do tmavých priepastí svojej duše. Keď aj tam nájdeš svetlo Božej lásky, potom už nebudeš musieť utekať sám pred sebou. Potom môžeš zostať pri sebe a vychutnávať pokoj. Anjel pokoja ti potom potvrdí: „Pusť sa. Smieš byť taký, aký si. Najprv si odpočiň. Potom môžeš znova prejsť kus cesty. Teraz si však vychutnávaj pokoj. V pokoji budeš súzvučiť sám so sebou. Keď v sebe pocítiš harmóniu, už ťa nič nevykofají.“

Anselm Grün „Anjeli pre život“

Dobrý Ježišu, klaniam sa ti a zvelebujem ťa. Som rád, že mám teraz čas byť opäť s tebou. Naplň ma svojim Svätým Duchom a tak ma uschopni modliť sa tvojím slovom. Stvárňuj, prosím, vo mne človeka tvojho evanjelia. Udeľ mi milosť hlbšie ťa spoznať. Nech mi k tomu pomáha aj dnešná moja modlitba. Pane, ktosi sa ťa cestou do Jeruzalema spýtal: Je málo tých, čo budú spasení? Ten, čo ti ju položil, mal asi veľkú starosť o seba. Predstavujem si seba, Ježišu, ako kráčam vedľa teba. Zamýšľam sa: Na čo by som sa ťa rád spýtal? Čo by som rád vedel? Čím žijem teraz? A čo by sa ťa chceli spýtať moji súčasníci? Čím žijú? Aké otázky by zazneli? Otázky z úst a srdca dnešných ľudí.

Tieto otázky si neklademe iba preto, aby bolo čím vyplniť čas. Je veľmi dôležité, aby sme vyslovili otázky, svoje otázky. Ony prezrádzajú, čím žijeme. Naše otázky hovoria o tom, kto sme a ako sa vnímame. Nuž, čo prezrádzajú moje otázky? Ježišu, čím žijem v túto chvíľu?

Ježišu, možno si kladiem denne množstvo otázok, možno ich kladiem aj tebe. Nakoľko sa však v mojich otázkach objavuje aj otázka o spáse ľudí, teda otázka o dosiahnutí cieľa života? A nakoľko zaujíma táto otázka aj mojich súčasníkov? Kladú si ju vôbec? Kedysi to bola otázka, ktorá hýbala ich životmi a určovala ich. Bola takpovediac základnou otázkou. Otázkou, ktorá hýbala i myslením ľudí. Otázkou, ktorá bola podnetom stávať sa lepšími a zodpovednejšími. Otázkou, ktorá upriamovala na skutočnosť, kvôli ktorej ľudia dokázali veriť, dúfať, trpieť i milovať. Otázkou, ktorá menila životy, určovala rozhodnutia, prebúdzala misijný záujem.

Pane, ak táto otázka nie je v pozornosti dnešných ľudí, ak nie je i mojou určujúcou otázkou, o čom to svedčí? Nie, nejde mi o otázku, ktorá by bola predmetom ľudskej zvedavosti alebo filozofickej špekulácie či chladnej vypočítavosti. Sám sa musím pýtať a odpovedať si:

Vnímam túto otázku ako otázku o najdôležitejšej skutočnosti môjho života? Je v mojom živote rozhodujúcou? A práve v tom to je. Ak nie, potom čo tvorí zmysel a základ môjho života? Čomu dávam potom rozhodujúce miesto? O čom to potom svedčí? Aké svedectvo to vydáva o mne samom a o mojich súčasníkoch, o dnešnej generácii? Či skôr, z čoho nás to usvedčuje? Nestrácam potom sám seba, nestrácam cieľ a zmysel svojho života? Rozumiem životu a jeho konečnosti, ak sa naň nespytujem otázkou, ktorá ma vedie k pravde môjho života?

Smutná, ale i nebezpečná mi pripadá doba, v ktorej je kľamstvo zaujímavejšie ako pravda, v ktorej sa hriech už nevnímá ako hriech. Doba, v ktorej človek stratil svoje povolanie, jestvuje a žije ako človek bez povolania. Doba, v ktorej sa človek stáva zahľadeným iba na seba samého a nevnímavý k potrebám iných. Doba, v ktorej človek stráca zmysel pre spoločenstvo s tebou i s ľuďmi a žije ako ovca bez pastiera, čoraz väčšmi sám a opustený. Doba, v ktorej človek stráca zmysel pre posvätno a pre úctu k životu.

Ježišu, vo svojom evanjeliu nehovoríš o množstve spasených, ale o tom, že treba vchádzať tesnou bránou a že mnohí sa budú pokúšať vojsť, a nebudú môcť. Varuješ nás pred falošným uspokojovaním sa - pred tým, aby sme sa odvolávali a spoliehali na to, že sme ťa počúvali, že si sa s nami stretal, že sme v tvojom mene uzdravovali a robili zázraky... Jasne nás učíš, že o nás rozhodne postoj - vnútorný postoj nášho srdca, našej konkrétnej odpovede na tvoje slovo, lebo ty hovoríš: Každý, kto počúva a zachováva moje slovo, neuvidí smrť naveky.

Cesta k spáse - teda cesta k plnosti a zmyslu života, cesta k cieľu, k naplneniu života - vedie cez počúvanie a zachovávanie tvojho slova. Kto počúva moje slovo a verí tomu, ktorý ma

poslal, má večný život a nepôjde na súd, ale prešiel zo smrti do života.

Dobrý Ježišu, daj, prosím, aby otázka: Je málo tých, čo budú spasení? - bola pre mňa vždy určujúcou a v tom i darom, lebo ma bude vždy upriamovať na teba, na cieľ môjho života, lebo mi bude pripomínať, že svojim postojom rozhodujeme o kvalite svojho života, o kvalite súčasnej i večnej.

Ježišu, chcem sa ešte vrátiť k tvojim slovám. K tým, ktoré adresuješ tým, čo sa dožadujú, aby si im otvoril bránu večného života, a odvolávajú sa na svoju známosť s tebou. Ty im na to povieš: Nevieť, odkiaľ ste!

Čo vo mne vyvolávajú tieto slová? Vtedy, keď ich počujem od teba na svoju vlastnú adresu? Nutne ma to vedie k otázke - Odkiaľ vlastne som? Viem to vôbec? Iste sa nepýtaš, či som z juhu alebo zo severu, takého alebo onakého pôvodu, rasy alebo spoločenského postavenia. Ty sa ma spytuješ, čím sú určované moje rozhodnutia, môj život. Určuje môj život tvoje slovo, tvoje prikázanie, tvoj duch, tvoja láska? Riadiš ho ty sám?

Ježišu, u teba rozhoduje iba jedna „známosť“. Známosť, ktorú si dokonca ani nemusím uvedomovať podobne ako ľudia z evanjeliového podobenstva o Poslednom súde. Spytovali sa ťa: Pane, ale kedyže sme ta videli a poslúžili sme ti?

Tou známosťou je zachovávanie tvojho slova. Kto počúva a zachováva moje slová, toho poznám, ten vie, odkiaľ je a kam ide.

Ježišu, ty sám si povedal o sebe: Ja viem, odkiaľ som. Od Otca som vyšiel a k Otcovi smerujem. Som ten, čo plní vôľu svojho Otca.

Dobrý Ježišu, raz si v prítomnosti svojej matky Márie povedal: Blahoslavení sú tí, čo počúvajú Božie slovo a zachovávajú ho. Keď teraz prichádzam k tebe, veľmi ťa prosím: Ty sám určuj tajomstvo môjho života. Pomôž mi počúvať a zachovávať tvoje slová. Pomôž mi stať sa blahoslaveným, pomôž mi k plnosti života.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby pred eucharistickým Ježišom“

ZLATÉ PRAVIDLÁ PRE ŽIVOT Ak si to otvoril, tak to aj zavri * Ak si to zapol, tak to aj vypni * Ak si to odomkol, tak to aj zamkni * Ak si to rozbil, priznaj sa * Ak to nevieš opraviť, zavolaj niekoho, kto ti pomôže * Ak si si niečo požičal, vráť to * Ak je to cenné, dávaj na to pozor * Ak urobíš neporiadok, nezabudni upratať * Ak si niečo vzal, vráť to späť na svoje miesto * Ak to patrí niekomu inému, popros si to * Ak s tým nevieš narábať, radšej to nechaj tak * Ak to nie je tvoja vec, nestaraj sa do toho

Sokrates bol grécky filozof, ktorý chodil pomedzi ľudí a dával im dobré rady. A otrávil ho!

Neznámy autor

Lectio divina **Hlavné priority**

Lk 6,17.20-26

¹⁷Keď s nimi zostúpil, zastal na rovine a s ním aj veľký zástup jeho učeníkov i veľké množstvo ľudu z celého Judska a Jeruzalema, i z týrskeho a sidónskeho pobrežia.

²⁰So zrakom upretým na svojich učeníkov povedal: Blahoslavení chudobní, lebo vaše je Božie kráľovstvo.

²¹Blahoslavení, ktorí teraz hladujete, lebo budete nasýtení.

Blahoslavení, ktorí teraz plačete, lebo sa budete smiať.

²²Blahoslavení ste, keď vás budú ľudia nenávidieť a vylúčia vás spomedzi seba, keď vás potupia a ako zlo zavrhnú vaše meno pre Syna človeka. ²³V ten deň sa radujte a plesajte, lebo v nebi vás čaká veľká odmena. Veď to isté robili ich otcovia prorokom.

²⁴No beda vám, boháčom,

lebo vy máte svoje radosti už teraz.

²⁵Beda vám, ktorí ste teraz nasýtení, lebo budete hladovať.

Beda vám, ktorí sa teraz smejete, lebo budete plakať a bedať.

²⁶Beda vám, ak by vás všetci ľudia chválili. Veď práve tak robili ich otcovia falošným prorokom.

Ďalšie čítania: Jer 17,5-8; Ž 1,1-4.6; 1Kor 15,12.16-20

ČÍTANIE:

Dve Evanjeliá, Matúšovo aj Lukášovo, zaznamenávajú dôležitosť Ježišovho morálneho učenia. V týchto dvoch záznamoch je však aj dosť veľa odlišností. Matúš sa venuje Ježišovmu učeniu o „pravom šťastí“ v deviatich správach - blahoslavenstvách (Mt 5,3-12).

Lukáš používa techniku kontrastov, aby zdôraznil dôležité body, a znižuje počet odlišných okolností života, ktoré podľa Ježiša prinášajú milosti, z deviat' na štyri. Lukáš používa v týchto pár veršoch rôzne druhy rozprávačského štýlu. Najprv máme verš, ktorý opisuje miesto deja a ktorý nám pomôže vytvoriť si obraz o tom, kde sa Ježiš, keď učí, nachádza - na rovine obklopený veľkým zástupom. Veľa ľudí bolo uzdravených. Potom sú slová Ježišovho učenia uvedené ako priama reč.

Teraz poďme k podstate Ježišovho učenia. Ježiš učí, že štyri životné stavy. t. j. chudoba, hlad, plač a odmietnutie, sa kvôli nemu stávajú zdrojmi milosti. Ježiš nám ukazuje úplne nový perspektívny pohľad na život a v týchto okolnostiach ponúka každému nádej a útechu. Naša ľudská povaha sa snaží týmto veciam vyhnúť, ale Ježiš varuje pred ich protikladmi - bohatstvom, nenásytnosťou, zlomyseľnou radosťou a „dobrym“ menom, ktoré môžu byť našou skazou.

Možno je pravda napísaná tak zreteľne, že ju nemôžeme vidieť. Tieto štyri stavy nás môžu priviesť k úplnej závislosti na Bohu, kde sa naša pozornosť sústreďuje len a len na neho. Ale v čase hojnosti je oveľa ľahšie vidieť ako zdroj šťastia seba a svoje majetky namiesto toho, aby sme sa snažili páčiť Bohu a potešovali ho. Ježiš nás však pozná a chce, aby sme pochopili pravdu, že Boh sám je našou jedinou istotou šťastia a bezpečia

MEDITÁCIA

• Čo si myslíte o Ježišovom učení v týchto veršoch? Čo vás zaujalo najviac?

- Uvažujme o Mt 6,33: „Hľadajte však najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť...“ Ako môžeme dosiahnuť, že nech by sme sa nachádzali v akýchkoľvek okolnostiach, naším hlavným záujmom bude vždy slúžiť Bohu a robiť to, o čo nás on žiada?
- Zamyslime sa nad obrazom stromu zasadeného pri vode v Jer 17 a Ž 1. Ako rastú vaše korene do hĺbky Boha?

MODLITBA:

Modlime sa a spoločne odpovedajme veršom: „Blahoslavený muž, ktorý svoju nádej vkladá do Hospodina...“ (Ž 40,5). Prosme Ducha Svätého, aby nám pomohol zmeniť naše priority a jemne odhalil v našom živote miesta, v ktorých potrebujeme Bohu viac dôverovať.

Na rast našej vlastnej dôvery si veďme modlitebný diár. Každý deň si poznačme modlitby, ktoré sa modlíme. Na konci týždňa sa potom pri nich zastavme a zapíšme si vedľa každej modlitby poznámky, či a ako bola táto modlitba vyslyšaná. Toto je opravdivá viera, ktorá nám pomôže rásť v dôvere v Boha.

KONTEMPLÁCIA:

Uvažujme o tom, aký príklad máme v Ježišovi. On oddane poslúchal svojho Otca a nasledoval jeho plán.

Porozmýšľajme o niektorých spôsoboch, ktorými Boh v Písme ukázal ľudu Ježišovu vernosť.

Uvažujme o niektorých situáciách z Biblie, v ktorých Boh dokázal svoju vernosť ľudu. Teraz uvažuj o všetkých situáciách, v ktorých Boh dokázal svoju vernosť tebe osobne.

www.fara.sk/vistuk/

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku

**Program Slávnosti Panny Márie Lurdskej
V nedeľu 14.februára 2010**

14,00 h. Modlitba posvätného ruženca

14,30 h. Pieseň Lurdská hviezda krásna ... (JKS 336)

14,35 h. Bohoslužba Slova, končí posolstvom Svätého Otca

15,00 h. - pieseň Keď kľáčim pred Tebou ... (spevokol Nádej)

- spievané Loretánske litánie,

modlitby po litániách,

pieseň Rozpomeň sa Mária ... (spevokol Nádej)

- sviečková procesia okolo oltára začne piesňou

Božia Rodička ...

- mariánska antifóna Zdravas kráľovná nebeská ...

15,30 h. Mariánske požehnanie

15,35 h. Zakoňenie piesňou O Matka Pána ...